

ULVARAS CELŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr 98 (1202) 9. gads

Sestdien, 1958. g. 16. augustā

Maksā 10 kap.

Sākusies ražas novākšana rajonā

Jau pirms dažām dienām par savlaicīgu un ātru ražas novākšanu rūpējas remonta tehniskā stacija. Tā Kalīnina kolhozā graudu kombains S-4 izjaukts un līdz šim laikam RTS vadībā nav spējusi to sastāvēt kārtībā. Ko saka RTS galvenais inženieris b. Šuba par tādu faktu, ka līdz pat šai dienai kolhozam „Darbs“ no-pirkta kalte „Kuzbass“ atrodas kolhozā „Uzvara“, pie tam bez riteņiem un nav izremonta. RTS inženieri vairāk mēdz uzturēties darbīcās, bet kolhozos redzami pavisam reti. Bet vai kolhoznieki ir apmierināti ar šādu rīcību? Rajona kolhozi gaida lielu palīdzību no RTS, jo ražas novākšanas laikā ir daudz kas vajadzīgs.

Taču daudzi kolhozi vēl vilcinās ar šiem darbiem. Kolhozu „Latgales zieds“, „Gaismu“, Leņina un citu lauksaimniecības speciālisti un valdes aizbildinās ar to, ka rudzi nav pienācīgi nojātavojusies, ka nevar izmantot kombainus. Jāatgādina šiem darbiniekim, ka viņu kaimiņu kolhozā — „Molodaja gvardija“ — ziemāju plauja noris bez kādiem traucējumiem, jo viņi negaida visas platības vienmērīgu nogatavošanos, bet rudzus novāc izlases veidā.

Daži rajona kolhozi ražas novākšanai pat kārtīgi nav sagatavojušies, nav izremontēts inventārs, nav iztīriți šķūņi, noliktavas un graudu kaltes. Vairākos kolhozos nav izvesta dezinfekcija graudu noliktavās.

Lūk, kolhozā „Darba tauta“ nav izremontēts zirgu vilkmes inventārs. Vismazāk

Kaut tādu palīgu būtu vairāk

Līdzko beidzās mācību gads, Livānu 1 vidusskolas audzēkne Lucija Biķauniece uzņemās savā dzimtajā kolhozā „Nākotne“ ganīt aitas. Līdz 1. augustam viņa jau nopelnījusi 194 izstrādes dienas. Taču to būs krietni vairāk, jo Lucija apņēmusies aitas ganīt līdz skolas sākumam.

Attēlā: Čaklā gane ar savu ganāmpulku.

A. Svilpe foto

Pļauj ziemājus, liek skābbarību

Neraugoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem kolhoza „Molodaja gvardija“ darbarūki steidz novākt šī gada ražu. — Kombains neiet. Mēs arī negaidīsim viņu — sakaustrās brigādes brigadieris Peteris Stoļarovs. Kolhoznieki uzsāka darbu. Tikai vienā dienā vien šajā brigādē novālauti un salikti statīgos rūdzi no 10 ha platības.

Ar zirgu plaujmašīnu strādā prasmīgs kolhoznieks Jānis Vārna. Veiklas kūlišu sē-

jējas Vanda Rutkovska, Bogdāne Broņislava, Helena Skrūzmane, Anna Bernāne un daudzas citas prot sasiet 700—800 kūlišu dienā.

Reizē ar rudzu pļauj kolhoznieki neaizmirst arī parlopbarības sagatavošanu. Lūk, otrā brigādē (brigadieris b. Švirksts) vakar ielika skābbarības tvertnēs vairāk nekā 34 tonnas zaļas masas. Rudzu pļauja un skābbarības sagatavošana sokas arī pārējās brigādēs.

D. Sergejevs

Kolhozā „Zelta vārpa“ pļauj rudzus

Kolhoza „Zelta vārpa“ brigādēs reizē ar sienā pēdējām vālām uzsācta ziemāju pļauja. Otrās un trešās brigādes laukos pirmie hektāri jau novākti.

Otrā brigādē pie rudzu

pļaujas strādā A. Smelcers, R. Markote, V. Veigure, M. Mihejeva, T. Ivanovs, N. Mihejevs u. c.

Drīz jauno ražu kuls. Graudi plūdīs uz klēti.

P. Jauja

Uz skābajām augsnēm ved kaļķus

Vairāki rajona kolhozi šogad veic lielu darbu skābo augšņu uzlabošanai. Pavisam rajona kolhozi no Plavīnām pieveduši jau gandrīz 1500 tonnas saldūdens kaļķu. Šajā darbā kolhozniekiem lielu palīdzību sniedz Rīgas auto-bāze, kura kaļķus pieved ar

savu transportu. Vorošilova kolhozā uz skābajām augsnēm uzvestas jau 380 tonnas, kolhozā „1. Maijs“ 395, un Staļina kolhozā 383 tonnas. Kaļķu izvešanu uzsākuši arī kolhozi „Uzvara“, „Druva“, Oškalna un Kalīnina kolhozā.

P. Sils

No solījumiem vien traktors nestrādā

Šovasar kolhozs „Darba tauta“ nopirka no MTS traktoru DT-54. Tas nebija lietošanas kārtībā, tādēļ pirkšanas aktā tika paredzēts, ka MTS remontu veiks uz savā rēķina. Tā tika arī izdarīts. Kolhozs samaksāja par traktoru un ievietoja to MTS darbīcā. Tagad tas tur stāv jau otro mēnesi, bet remonts uz priekšu nekust. Uz kol-

hoza prasību pasteidzināt remontu, RTS vienmēr atbild „drīzi būs“. Taču šo „drīzi“ kolhozs ar katru dienu izjūt jo sāpīgāk. Drīzumā sāksies ziemāju sēja, bet kolhozā stāv neertas papuves 70 hektāru platībā. Ja RTS arī uz priekšu tā tūlāsies ar remontu, tad daudz kas paliks nepadarīts.

A. Svinčis

Skolas celtniecība rit sekmīgi

Līdz šim Vanagu 7-gadīgās skolas audzēkņi bija izvietoti pa vairākām ēkām, jo kādreizējās pamatskolas telpas par šaurām, lai uzņemtu pieaugošo skolēnu skaitu. Tādēļ šogad Vanagos uzsākta jaunas skolas celtniecība. Jaunceļamās skolas sienas tagad jau sniedzas pāri metram. Tajā būs astoņas klasses, mācību kabineti un darb-

nīcas. Skolas celtniecībā loti lielu materiālu palīdzību sniedz kolhoza „1. Maijs“ valde un tās priekšsēdētājs b. Bernāns.

Šogad paredzēts pabeigt ārējos būvdarbus un uzlikt jaunajai ēkai jumtu, bet nākamgad Vanagu skolas audzēkņi saņems patīkamas, gaišas un ēertas skolas telpas.

A. Vigants

MŪSU REPUBLIKĀ

Elektriskā kuļmašīna jau strādā

Auce. Kolhoza „Pirmais Maijs“ otrajā kompleksajā brigādē uzsākta kuļšana ar elektrisko kuļmašīnu K-117. To apkalpo tikai astoņi kolhoznieki agrāk 20 vietā, pie tam mašīna pati sapresē arī salmus. Kuļmašīnu prasmīgi vada Roberts Bišmanis. Pirmajā dienā izķūla deviņas tonnas graudu, t. i. 18 cent no hektāra. Citos laukos novāktā labība dos liešāku birumu.

Pavisam kolhozā novākti 60 ha rudzu un šo darbu turpina.

Sēj ziemājus

M a d o n a. Kolhozs „Padomju zvaigzne“ šajās dienās sāka sēt ziemājus. Pirmajā dienā kolhoznieki apsēja ar ziemas kviešiem deviņus hektārus.

Ziemājus sāka sēt arī kolhoza „Nākotne“ laudis. Tur visa ziemāju sējai paredzētā platība ir labi sastrādāta un nomēslota. Kolhoznieki paredzējuši apsēt ar ziemājiem 150 hektārus, bet visa rajona ziemāju platība šogad sasnieg 6,5 tūkstoš hektārus.

PĀRSKATS

par rajona kolhozu
sociālistiskās sacensības
gaitu piena ražošanā
no 1. līdz 10. augustam

M. p. k.	Kolhoza nesaukums	Izstākts no vienas barības gads 1
1.	Nākotne	139
2.	Staļina	121,4
3.	Strauts	108,9
4.	Čapajeva	193
5.	Brīvais zemnieks	99,4
6.	Daugava	98,3
7.	Uzvara	94,4
8.	Darbs	91,7
9.	Dzimtene	89,3
10.	Cīpa	89,1
11.	Druva	89,3
12.	Sarkanais karogs	86,7
13.	Draudzīgais maijs	86,9
14.	Latgales zieds	86,5
15.	Molodaja gvardija	85,9
16.	Ziedošā vārpa	82
17.	Gaisma	79,1
18.	Darba tauta	78,7
19.	Zelta vārpa	78
20.	Lenīna	75,8
21.	1. Maijs	74,2
22.	Oškalna	69,3
23.	Kalīnīna	67,6
24.	Padomju Latvija	67,1
25.	Vorošilova	53

Pirmrindnieku tribīne

KA MĒS STRĀDĀJAM CŪKU FERMĀ

St. Iesalnieks,
kolhoza „Nākotne“ cūkkopis

Man bieži jautā, cik sen strādāju pie cūku kopšanas, kā kopju un ēdinu cūkas, cik šogad ir nobarots, cik vēl nobarosim bekoņu, cik ir iegūts sivēnu no katras sivēnu mātes?

Atbildot uz minētajiem jautājumiem jāsaka, ka pie cūku kopšanas sāku strādāt 1956. gada rudenī. 1956. g. nodibinoties kompleksajām brigādēm cūkkopības stāvoklis kolhozā ne-pavisam nebija spožs, kā-pēc arī brigādē grūti bija sameklēt cilvēkus, kas uz-ņemtos cūku kopšanu. Nolēmu ķerties pie šī darba un nostādīt cūkkopību kā ienesīgu lauksaimniecības nozari. Pateicoties cūkkopījas Vucenas Annas un pārējo brigādes kolhoznieku atbalstam jau 1957. g. guvām ievērojamus panākumus.

Par barības devām, cūku ēdināšanu un barības sagatavošanu jāsaka tā: spēkbarības devas ne katra-reiz mums ir bagātīgas, kā-pēc arī bekonus cenšā-mies audzēt vairāk vasa-rā, barību sagatavot un pa-sniet tā, lai pēc iespējas vairāk cūkas varētu izman-tot zāli. Barību sagatavo-jam un pasniedzam ne jau pēc kādas noteiktas recep-tes, bet to mainam dažā-di. Zāli sasmalcinām ar ekeselmašīnu, sajaucam ar miltiem, ja nav vājpie-na, atjaucam ar ūdeni tiktaudz, lai maisījums bū-tu biezš. Dažkārt miltus dodam sausus, saslapinot ar ūdeni tiktaudz, lai mil-ti neputētu. Vispār barību cenšāmies sagatavot un pa-sniet biezā bet ne šķidrā

veidā. Ūdeni dodam no-dzerties pēc vajadzības,

Lābu āboliņa atālu tikko plautu cūkas labprāt ēd ne-ekselētu un arī bez miltiem. Pagājušās ziemas periodā nedaudz izbarojām arī ābo-liņa sienu. Siena miltu dzir-navu mums vēl nav, tādēļ sienu pasniedzam ekselētu gan sausu, gan arī sautētā veidā.

1957. gadā viena kilo-grama dzīvvara pieauguma ražošanai, ieskaitot sivēnmātes, izlietojām spēk-barības 2050 gramu, kartupeļu 5260 gr. Pārējā barība, vājpjens, zāle, siens pelavas.

Šā gada pirmajā pusgadā nobarojām 66 cūkas. Pa-slaik fermā aug 135 bekonī un 64 neatšķirti sivēni. Līdz šā gada augustam no 8 pamat un 10 vienreizē-jām sivēnmātēm esam ie-guvuši 211 sivēnu.

Fermas tuvumā uz otra gada āboliņa mums ir ie-žogoti aploki cūku ganišā-nai. Sivēnmātes un audzē-jāmos bekonus laižam ap-lokos ganīties no plkst. 6-9 rītā un no plkst. 17-20 pēcpusdienā. Fermā ir ūdensvads. Pašlaik tiek veikti priekšdarbi automati-skū ūdens siļu ierīkošanai sivēnmātēm aizgaldos un aplokos. Protams viss aug-šā minētais pateicoties bri-gādes un valdes locekļu aktīvam atbalstam, bet it sevišķi atzinību pelna fer-mā strādājošie cūkkopji Vucens Jānis un Vucena Anna, kuri ir pielikuši daudz pūlu gan pie aploku iekārtošanas, kā arī pie pārējiem darbiem fermā.

Vai zilnieki un pūšlotāji var pareģot nākotni?

Jau sīmā senātnē cilvēkus nodarbināja dzīvības un nā-ves jautājumi. Katram gribē-jās ieskatīties savā nākotnē un uzzināt ko tā sola. Vai nākotnē paredzama pilnvērtī-ga dzīve, laba veselība, vai arī tikai bēdas, grūtības un nāve. Tāpēc laudis centās par-regot nākotni. Viņi mūžu pa-regoja pēc skala degšanas. Ja tas iesprausts dega gaišu liesmu, tad skala dedzinātāju gaida skaista nākotne. Ja skals gruzdēja, tad paredzama slimība, bet ja apdzisa — nāve.

Varam minēt senu kāzu pa-rašu, kad galda, jaunlaulāto priekšā iedura zobenus. Ku-ra priekšā zobens visilgāk vibrēja, tas tad arī visilgāk dzīvošot.

Šādus un līdzīgus piemērus varētu minēt desmitiem, taču visiem tiem ir nezinātnisks, naivs raksturs.

Cilvēku tieksmi paregot sev nākotni izmantoja „veikli“ laudis — zilnieki, kas ar kāršu, kafijas biezumu un ci-tu materiālu palīdzību lētticī-gajiem laudīm „palīdzēja“ uz-zināt nākotni. Tā, piemēram, Rīgā, centrālā tirkus rajonā un stacijas apkārtnē vēl tagad paretam var novērot čigā-nietes, vai citas personas, ku-ras piedāvājas par lētu cenu paregot nākotni. Vajagot ti-kai ar naudas zīmi pārkā-lā kabatas spogulīti. To nevar izdarīt ar sīknaudu, tāpēc jā-dod papīra nauda. Ja arī kāds iedomāsies uzlikt vienu rubli, tad zilniece parasti no-smīnā un jautā: vai tad tie-šām Jūs savu dzīvi vērtējat rubļa vērtībā, ja gribet dzī-dēt atbildi par vienu rubli? Neveiksmīgais klausītājs pa-rasti „labo“ savu kļudu uz-likdams piecīnielu, desmitnieku vai pat lielāku naudas zīmi.

Drusku „iespaidīgāka“ izlie-kas kāršu likšana, kad zil-niecie vai zilnieks ar nopiet-nu sejas izteiksmi, svinīgā balsī noslēpumaini stāsta ot-ra nākotni vai pagātni. Pa-

laik Padomju Latvijā gaužam maz palicis „slaveno“ zilētāju, jo padomju valstī nav pie-lauta krāpšana, kāda patiesī-bā zilēšana arī ir. Tāpēc pa-likušie „pēdējie mohikāni“ ri-kojas uzmanīgi. Šeit runa ne-ies par ikdienas zilētājiem, kaimiņiem, kuri par desmit, varbūt divdesmit pieciem rub-ļiem, var būt pat par velti nomierina kaimiņieni, vai pastāsta, kas viņu gaida nā-kotnē. Tas viņām var izdo-ties, jo viņas apvārdojamo pa-zīst. Runa iet par drusku lie-lākām un „slavenākām“ zil-nieciem, kas par seansu nēm ne mazāk kā simts, simtspie-ces desmit rubļu.

Lai piekļūtu tādai slaveni-bai, nepieciešama starpniece.

Tas tā ir gandrīz vairums ga-dījumos. Pie tam šai starpnie-cei vai galvotājai ir jāgalvo, ka „nākošā“ „kliente“ nenodos zilnieci un nenosūdzēs viņu milicijā. Pats par sevi saprotams, ka daudz kas at-kārīgs no galvotājas pjāpigu-ma. Viņa pateiks, ka dēls gan ir komjaunietis, bet at-rodas tālu Rīgā, kur studē, un meita pati grib pazīlet vai drīz izies pie vīra, bet vīrs kritis frontē (tātad nav nekādu pazīmju „iekrišanai“), vairāk zilnieci nevajadzēs, lai ar lielu precīzitāti attēlotu izbrīnējus sievietes nākotni un pašreizējo gimenēs stāvok-li.

Samērā bieži gadās, ka līdz zilnieci ir jāmēro tāls celš. Līdzi, protams, ir nauda vai arī kādi produkti, kā speķis sviests, krējums u. t. t. Galvo-tāja, pieņemsim, jau ir no-drošinājusi pieklūšanu zilnie-cei, taču, ak vai, viņa norai-da klienti. Kāpēc? Tāpēc, lūk, ka šodien vienu reizi jau zilēts, ka „svētās“ kārtis jau esot uzlikusi, bet otru reizi vienā un tajā pašā dienā tās nevar likt, jo varot same-lot. Tātad jānāk rīt.

Šis manevrs ir taisīts ar aprēķinu. Līdz rītdienai ir iespējams ievākt ziņas

bēt pats galvenais, ir no-drošināta atkāpšanās kļū-dīšanās gadījumā. Tas ir tā-pēc, ka parasti klientes lū-dzas, lai uzliek noteikti šo-dien, kaut otro reizi, jo ne-varot tik ilgi gaidīt. Gan jau kārtis rādišot pareizi. Tas nāk zilnieci tikai par labu, jo samelošanas gadījumā vi-nas droši varēs attaisnoties. „Es taču Jūs jau brīdināju, ka otru reizi kārtis var nepa-teikt patiesību.“

Pati zilēšanas tehnika vi-sumā ir diezgan vienāda daudzām zilētajām. Ko tad viņas parego? Vai tiešām nākotni? Nē, viņas stāsta vispārīgas frāzes visu to, kas varētu no-tikt ar jebkuru cilvēku. Nu piemēram!

„Jūs esat piedzimusi ne vi-sai bagātā un arī ne visai nabadzīgā gimenē. Vēl bē-nībā Jūs daudz ko no kāro-tā nesaņemāt. Pašlaik pateico-ties savai apnēmībai Jūs esat izsitusies (vai arī otrā-di) cilvēkos. Jūs saņemiet vēstuli no kādas gaišas per-sonas, kas izmainīs visu dzī-vi. Sakarā ar to stāv tāls ceļš priekšā. Lielas naudas izdošanas u. t. t. Ja kāds vēlas īsti pārliecīnāties par zilnieces gaužām aprobežotajām nākotnes paregošanas spējām, tas lai pajautā konkretus jau-tājumus, piemēram. „Cik man ir gadu? Cik man ir bērnū? Par ko, un kur es strādāju u. t. t. un jūs noteikti pārliecīnāties, ka zilnieces at-bildes būs izplūdušas, jo „nā-kotni“ taču vieglāk paregot nekā pateikt isto patiesību. Secinājums var būt tikai viens, „visspēcīgākais“ zil-nieks, nevar paredzēt cilvēka nākotni.

Padomju cilvēkam viņa nā-kotne ir pilnīgi skaidra, jo visi ceļi ved uz komunismu.

Tādēļ visas sabiedrības pie-nākums atmascot šādus zilē-tājus-krāpniekus, ziņot pār-tiem valsts organiem, lai lēt-icīgajiem cilvēkiem nauda nebūtu jāizmet vējā.

G. Bušmanis

Padarītais darbs meliorācijā jāveic līdz galam

Nekad mūsu rajona lauki nav pieredzējuši tādu melio-rācijas darbu vērienu kā pa-šlaik. Lielas zemes plātības tiek atbrīvotas no lieka ūdens, top auglīgas un ienesīgas.

Milzīgas naudas sumas tiek izlietas meliorācijas izveš-anai, tāpēc katra pilsoņa pie-nākums sargāt izveidotās ūdens noteku magistrāles un itsevišķi tas jāsaka par val-ejiem grāvjiem.

Mūsu rajona kolhozos bieži var redzēt, ka traktoristi nemeklējot ne ceļa, ne tilta no viena tīruma uz otru pār-brauc tieši pār grāvi. Sapro-tams, tādā vietā grāvis aiz-brūk un ūdens caurtece tiek traucēta. Ne mazums jauna izdara kolhozu ganāmpulkī, kurus bieži dzen pāri val-ejiem grāvjiem.

Daudzos musu rajona kol-hozos valējos grāvju rok ar traktorvilkmes grāvju arklu. Nepiedodami rīkojas tās kol-hozu valdes, kas uzskata va-lējo grāvju izrakšanu par pa-beigtu, līdzko grāvju arkls ir izveidojis grāvja profili. Bieži

vien, nenorīkojot cilvēkus grāvja padziļināšanai uzkal-nainās vietās un grāvju galu-attīrīšanai, pa izraktajiem grāvjiem ūdens neplūst no lauka projām. Faktiski šādi grāvji nedod nekāda labuma, ieguldītie līdzekļi sevi neat-taisno. Attēlā labi var redzēt,

ka ūdens uzkrājas uzkalna priekšā un neplūst uz novad-

grāvi, bet pietiktu viena cil-vēka nedaudzu stundu darba un, grāvi padziļinot, atbrīvo-tos ceļš ūdenim.

Vairākos rajona kolhozo-nerūpējas par agrāk izraktajiem grāvjiem. Tie aizaug ar zāli, krūmiem un aizsērē. Vai nebūtu reiz laiks katrā kolhozā nozīmēt vienu kolhoznieku, kurš pārraudzītu grāvju sistēmas un veiktu sī-kos remontdarbus? Regulāri meliorācijas sistēmu at-tīrīšana no krūmiem, zāles un smilšu sanesumiem nodroši-nātu sekmīgu to darbību. No-zīmētais cilvēks varētu rau-dzīties arī uz to, lai nepie-ciešamajās vietās tikt uzbū-vēti tilti.

Meliorācijas sistēmu uztu-rešana kārtībā veicinās kol-hozu ekonomikas nostiprinā-shanu, tāpēc tai jāveltī vairāk uzmanības kā līdz šim.

M. Freivalds,
meliorācijas remontstrādnieks

Ar katru dienu vairāk un vairāk palielinās automoto-transportu skaits mūsu rajo-nā. Reizē ar autoparka palie-līnāšanos pieaug satiksmes intensivitāte mūsu pilsētas ie-lās un uz rajona ceļiem. Pie-augot transporta kustībai, stingri jāievēro satiksmes no-teikumi ne tikai transporta vadītājiem (šoferiem, velosi-pedistiem u. c.), bet arī gā-jējiem.

Katram jāatceras, ka sa-tiksmes noteikumu neievēro-šana agri vai vēlu novēd pie avārijām. Loti smags satik-smes noteikumu pārkāpums, kurš visbiežāk beidzas ar avāriju, ir autotransporta va-dīšana iereibušā stavokli. Tā šā gada jūnijā pilsonis F. va-dot automašīnu piedzēries, pārbraucot Dubnas tiltu ar palieinātu ātrumu uz likuma

nogāzās no uzbēruma, 2. au-gustā pilsonis D. vadīja mo-tockli iereibis un uzskrēja virsū pretim nākošai maši-nai. Rezultātā nosītās moto-cikla vadītājs un līdzbraucējs.

Mūsu likumi par satiksmes neievērošanu nosaka stingrus soda mērus. Par autotrans-porta vadīšanu iereibušā stā-vokli, to vadītājiem tiek no-ņemtas vadītāja tiesības. Šā gada augustā vadītāju tiesī-bas uz vienu gadu zaudējuši Eglis, Bokans, Seznovs u. c.

Pilsoņi, ievērojot satiksmes noteikumus, Jūs nodroši-nāsiet drošu satiksmi ielās un uz ceļiem!

M. Fjodorovs,
Līvānu milicijas nodajās ceļu uzraudzības inspektors

Redaktore H. JEROFEJEVA